

РЕШЕНИЕ

№ 26503

гр. София, 09.12.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 36 състав,
в публично заседание на 24.10.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Наташа Николова

при участието на секретаря Виктория Вълчанова, като разгледа дело номер **2653** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 145-178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл. 13, ал. 9 от Закона за енергетиката (ЗЕ).

Образувано е по жалба от „Електроразпределение Север“ АД - [населено място], чрез юрисконсулт И. В.-С. срещу Решение № Ж-110/07.02.2024 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране /КЕВР/, с което на основание чл. 22, ал. 1, ал. 5 и ал. 7 от ЗЕ във вр. с чл. 147, ал. 2 от Наредба № 3/21.03.2017 г. за лицензиране дейностите в енергетиката, на същите са дадени задължителни указания.

В жалбата е посочено, че оспореното решение е издадено при съществени нарушения на административнопроцесуалните правила, противоречие с материалния закон и несъответствие с целта на закона. Моли се то да бъде отменено, като преписката бъде върната на административния орган за ново произнасяне.

В съдебно заседание жалбоподателят, редовно призован, не изпраща представител. С писмено становище поддържа жалбата и претендира разноси, за които се представя списък.

Ответникът - Комисията за енергийно и водно регулиране, чрез процесуалния си представител юрк. К., оспорва жалбата. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на претендираните разноси от жалбоподателя.

Заинтересованата страна – „ПАПАС-ОЛИО“ АД, редовно уведомена, се представлява от адв. Д., който оспорва жалбата и моли същата да бъде отхвърлена, като неоснователна. Претендира присъждане на разноси по списък и прави възражение за

прекомерност на претендираните разноси.

Съдът, като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

Административното производство е започнало във връзка с подадена жалба до КЕВР с вх. № Е-11Х-00-234/20.11.2023 г., подадена от „ПАПАС-ОЛИО“ АД, чрез „СЕНТ ЖИРАН“ ЕООД с представител Г. И. Т. срещу „Електроразпределение Север“ АД. В нея се възразява срещу условията, за изместване на мачтов трафопост (МТП), находящ се в имот с идентификатор 02508.55.188 по КК на [населено място], определени в Договор за изместване на съществуващи съоръжения № И 23-055/26.07.2023 г.

В същата е заявено, че във връзка с новите инвестиционни намерения на „ПАПАС-ОЛИО“ АД в района на [населено място], дружеството е подало заявление до „Електроразпределение Север“ АД с Искане за изместване на съществуващ МТП, находящ се в собствения му имот с идентификатор 02508.55.188 по КК на [населено място]. МТП, собственост на ЕР Север, възпрепятства новото строителство, което жалбоподателят има намерение да реализира в имота си. В съответствие с разпоредбите на чл. 73, ал. 1 от Закона за устройство на територията (ЗУТ) „ПАПАС-ОЛИО“ АД има готовност за поемане на разходите по преместването на съоръжението.

В отговор на заявеното Искане ЕР Север АД е изпратило Проектодоговор за изместване на съществуващи съоръжения № И 23-055/26.07.2023 г., с който се предлага изместването да се извърши чрез изграждане за сметка на „ПАПАС-ОЛИО“ АД на заместващи съоръжения, а именно нов бетонен комплектен трансформаторен пост (БКТП) 20/04 kV, 2x1000 kVA. Предлаганото за изграждане съоръжение е с много по-голям капацитет и мощност от съществуващия в имота МТП, който се използва единствено за захранването на един потребител и за изграждането му ще бъдат необходими много повече средства, отколкото за преместването на съществуващия МТП.

На 17.10.2023 г. дружеството е подало ново писмо до ЕР Север с искане за преразглеждане на позицията му, но отговорът с изх. № 6654832/17.11.2023 г. само е потвърдил първоначалното становище. „ПАПАС-ОЛИО“ АД излага, че предложението на електроразпределителното дружество е в несъответствие с нормативните правила.

Искането е „Електроразпределение Север“ АД да предложи вариант за преместване/изграждане на съоръжение, съответстващо като капацитет и мощност на съществуващото.

На основание чл. 142, ал. 5 от Наредба № 3 жалбата е изпратена за извършване на проверка по компетентност на „Електроразпределение Север“ АД. В становище от 06.12.2023 г. електроразпределителното дружество е заявило, че: „ЕР Север е запознато с отправените въпроси относно условията, определени за изместване на мачтов трафопост, находящ се в горепосочения имот от предходни искания, по които е извършена проверка и до жалбоподателя са изпратени писмени отговори със становището на дружеството с изх. № 6548856/02.08.2023 г. и № 6654832/17.11.2023 г. Твърди, че на 16.05.2023 г. „ПАПАС-ОЛИО“ АД във връзка с инвестиционните си намерения за ново строителство е подало Искане за изместване на съществуващи съоръжения с вх. № 6497406/16.05.2023 г. за обект мачтов трафопост, находящ се в имот с идентификатор 02508.55.188 по КК на [населено място]. Документите по

подаденото искане са разгледани от ЕР Север и е изготвен Договор за изместване на съществуващи съоръжения № И 23-055/26.07.2023 г., за който „ПАПАС-ОЛИО“ АД е уведомено на 28.07.2023 г. Към момента посоченият договор не е подписан от „ПАПАС-ОЛИО“ АД.

Въз основа събраните данни и доказателства, след приключване на проверката по жалбата, е изготвен доклад вх. № Е-ДК-124 от 31.01.2024 г. от дирекция „Електроенергетика и топлоенергетика“. Изготвен е и проект на решение, отразено в протокол № 37 от 07.02.2024 г., в които са отразени обстоятелствата по жалбата, становището на проверяваното лице, събраните по административната преписка доказателства, правните и фактическите констатации по жалбата. Към тях са приложени и всички събрани по административното производство доказателства.

С издаденото Решение № Ж-110/07.02.2024 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране, предмет на настоящата съдебна проверка, е прието, че с предложените условия в Договор за изместване на съществуващи съоръжения № И 23-055/26.07.2023 г. ЕР Север задължава клиента не да измени местоположението на МТП „Петрол“, а да изгради ново съоръжение с оборудване за многократно по-големи мощности от съществуващите към настоящия момент и да замени работещ в момента трансформатор 100 kVA. с нов такъв. Предвид горното на жалбоподателя не следва да се вменяват разходите за развитие, реконструкция, модернизация и управление на електрическата мрежа. С оглед на гореизложеното жалбата, подадена от „ПАПАС-ОЛИО“ АД срещу „Електроразпределение Север“ АД, е приета за основателна. На „Е. Север“ /ЕР Север/ - АД са дадени следните задължителни указания: 1. В 7-дневен срок от получаване на настоящото решение да изготви и предостави на „ПАПАС-ОЛИО“ АД Договор за изместване на съществуващи съоръжения с посочени условия, съобразявайки се с мотивите на това решение; и 2. В 7-дневен срок след приключване на дейностите по т. 1 „Електроразпределение Север“ АД да предостави на Комисията доказателства за изпълнението им.

По делото е приложена административната преписка по издаването на оспореното решение в цялост, с приложените по нея писмени доказателства от страните.

При така установената фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи: Жалбата е подадена в законоустановения срок, пред надлежен съд и от надлежна страна, за която е налице пряк и непосредствен интерес от обжалване на решението на КЕВР, поради което е допустима.

По съществото жалбата е неоснователна.

Съгласно чл. 168, ал. 1 АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административнопроизводствените правила и материалноправните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

Правното основание за издаване на процесното решение на КЕВР е чл. 22, ал. 1, ал. 5 и ал. 7 от ЗЕ във вр. с чл. 147, ал. 2 от Наредба № 3/21.03.2017г. за лицензиране дейностите в енергетиката. Съгласно чл. 22, ал. 5 от ЗЕ в случаите, когато комисията приеме жалба за основателна, тя с решението дава задължителни указания по прилагането на закона. Съгласно чл. 22, ал. 7 от ЗЕ редът за подаване на жалбите, тяхното разглеждане и процедурата за доброволно уреждане на спорове се уреждат в Наредбата по чл. 60. Приложимата наредба е Наредба № 3 /21.03.2013 г. за лицензиране дейностите в енергетиката, като според чл.147, ал. 2 от нея когато в

резултат на проверката по жалбата и събраните в хода на административното производство доказателства комисията установи, че жалбата е основателна, тя с решението си дава задължителни указания и определя подходящ срок за изпълнението им.

С оглед на така очертаната нормативна рамка, съдът приема, че оспореното решение е издадено от компетентния затова независим специализиран държавен орган – КЕВР в рамките на правомощията му регламентирани в чл. 22 от ЗЕ и чл. 147 от Наредба № 3/21.03.2013 г. за лицензиране дейностите в енергетиката.

Решението е валидно, обективизирано в предвидената от закона писмена форма. Съдържа мотиви, които дават възможност да се разберат фактическите и правни основания за издаването му. В обстоятелствената му част са изложени достатъчно съображения в тази посока, позволяващи да се направи както извод за конкретните мотиви, от които органът се е ръководил при вземането на решението, така и да се извърши преценка за законосъобразност на акта.

Спазена е процедурата по провеждане на административното производство, регламентирана в глава IX, раздел I от Наредба № 3/21.03.2013 г. за лицензиране дейностите в енергетиката, като при проверката са събрани всички необходими доказателства за изясняване на обстоятелствата по нея, както изисква чл. 144, ал. 1 от Наредбата. Спазени са изискванията на чл. 145 от Наредбата и след приключване на проверката е изготвен доклад и проект на решение, в които са отразени обстоятелствата по жалбата, становището на проверяваното лице, събраните по административната преписка доказателства, правните и фактическите констатации. Към доклада и проекта на решение са приложени всички събрани по административното производство доказателства. Докладът, проектът на решение, жалбата и преписката по нея са представени на Председателя на комисията, който с резолюция е определил внасянето им за разглеждане от комисията в закрито заседание, видно от Протокол № 37 от 07.02.2024 г. от проведеното закрито заседание на Комисията.

По отношение на материалната законосъобразност на решението, съдът намира следното:

Липсва спор по делото, а и от приложените доказателства е видно, че „ПАПАС-ОЛИО“ АД е собственик на имот с идентификатор 02508.55.188 по КК на [населено място]. От страна на дружеството е подадено заявление до „Електроразпределение Север“ АД с Искане за изместване на съществуващ МТП, находящ се в собствения му имот, собственост на ЕР Север, понеже възпрепятства новото строителство, което дружеството има намерение да реализира в имота си.

Безспорно е по делото, че процесният МТП представлява енергиен обект по смисъла на §1, т. 23 от ДР на ЗЕ. Съгласно параграф 1, т. 23 от Закона за енергетиката "Енергиен обект" е обект или съвкупност от обекти, с предназначение в него или посредством него да се извършва производство на електрическа и/или топлинна енергия с определена мощност, добив или съхранение на нефт или природен газ, пренос, както и преобразуване на параметрите или вида на електрическа и топлинна енергия и природен газ, нефт или нефтопродукти през мрежи, както и техните спомагателни мрежи и съоръжения, разпределение на електрическа, топлинна енергия или природен газ през мрежи, както и техните спомагателни мрежи и съоръжения, без инсталациите на клиентите. По смисъла на чл. 64, ал. 1, т. 4 от Закона за устройство на територията (ЗУТ) "Елементи на техническата инфраструктура са: разпределителните

проводи и разпределителните устройства и съоръженията към тях (трансформаторни постове, електрически подстанции, пречиствателни станции за питейни и отпадъчни води, понижителни и разпределителни станции и др.), включително присъединителните проводни към сградните инсталации и общите средства за измерване".

Изместването на съществуващо енергийно съоръжение, част от разпределителната електроенергийна мрежа на лицензионната територия се осъществява по реда и условията на чл. 64, ал. 5 и/или чл. 73, ал. 1 от ЗУТ. Съгласно чл. 64, ал. 5 ЗУТ, когато във връзка с ново строителство е необходимо да се измени положението или устройството на заварени строежи - подземни и надземни мрежи и съоръжения на техническата инфраструктура, съответните работи се извършват от възложителя на новото строителство за негова сметка след одобряване на необходимите проекти, съгласувани с експлоатационните дружества, чиито мрежи и съоръжения са засегнати, и след издаване на разрешение за строеж. Разпоредбата на чл. 73, ал. 1 от своя страна предвижда, че когато във връзка със строителството е необходимо да се измени положението или устройството на изградени улични подземни и надземни мрежи и съоръжения, съответните работи се извършват от възложителя на новото строителство за негова сметка след одобряване на необходимите проекти, съгласувани с експлоатационните дружества, чиито мрежи и съоръжения са засегнати, и след издаване на разрешение за строеж.

От изложеното следва, че ако „ПАПАС-ОЛИО“ АД желае да бъде изместено енергийното съоръжение, то е необходимо да подаде до Е. Север АД заявление за изместване на съоръжение, с което да инициира процедурата за изместване на енергийни съоръжения. Това е сторено от дружеството, видно от приложените по делото доказателства.

Действително от страна на електроразпределителното дружество е изготвен Договор за изместване на съществуващи съоръжения № И 23-055/26.07.2023 г., но правилно в решението си КЕВР е констатирало, че с предложените в договора условия ЕР Север задължава клиента не да измени местоположението на МТП „Петрол“, а да изгради ново съоръжение с оборудване за многократно по-големи мощности от съществуващите към настоящия момент и да замени работещ в момента трансформатор 100 kVA, с нов такъв.

Въпреки соченото от електроразпределително дружество, че и двата обекта- МТП и БКТП имат качеството на „площадкови енергийни обекти“, не може да се приеме, че е постигната оптимална тъждественост между съществуващо и заместващо съоръжение, доколкото изграждането на нов БКТП с оборудване за два трансформатора по 1000 kVA, включващи два броя КРУ 20 kV, ново табло НН, оразмерено за трансформаторна машина 1000 kVA и 12 броя 400 А прекъсвачи, не е равнозначно на изместване на съществуващото съоръжение.

В тази връзка се приема, че електроразпределителното дружество не е изпълнило своите лицензионни задължения, като с предложението договор е вменило на своя клиент „ПАПАС-ОЛИО“ АД да развие мрежата, като подмени стари съществуващи съоръжения с нови. Съгласно т. 2.6.2. от Лицензия за разпределение на електрическа енергия № Л-138-07/13.08.2004 г., електроразпределителното дружество има задължение : „Да се експлоатира и поддържа съществуващата мрежа, да изгражда нови елементи от мрежата с цел нейното развитие за осигуряване непрекъснато и ефективно транспортиране на електрическа енергия до потребителите...“

Видно от доказателствата по делото заинтересованата страна „ПАПАС-ОЛИО“ АД е изпълнила всички изисквания, за да бъде извършено поисканото преместване. Поставените към нея условията за изместване на обект МТП „Петрол“ и хранващото го електропроводно отклонение (ЕПО) от въздушна електропроводна линия (ВЕЛ) „Б.“, определени в Договор за изместване на съществуващи съоръжения № И 23-055/26.07.2023 г., както правилно е приела КЕВР надхвърлят задълженията на клиента на електроразпределителното дружество и извършването им касае допълнителни разходи, които са в противоречие с материалноправните разпоредби и противоречат на целта на закона. Ето защо, съдът намира, че задължителните указания, дадени от КЕВР на „Електроразпределение Север“ АД да изготви и предостави на „ПАПАС-ОЛИО“ АД Договор за изместване на съществуващи съоръжения с посочени условия, съобразявайки се с мотивите на решението, са материално законосъобразни.

По изложените съображения, съдът приема за законосъобразно оспореното решение на регулаторния орган, а жалбата като неоснователна, следва да бъде отхвърлена.

При този изход на спора на ответника се дължи юрисконсултско възнаграждение на основание чл. 143, ал. 3 от АПК, определено на основание чл. 78, ал. 8 от ГПК, във връзка с чл. 37 от ЗПП, във връзка с чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, в размер на 100 лв.

На основание чл. 143, ал. 4 от АПК заинтересованата страна също има право на разноски за заплатения адвокатски хонорар, който съобразно приложения договор за правна защита и съдействие възлиза на 1000 лв. Адвокатското възнаграждение съответства на минимално посоченото в чл. 8 ал. 3 от Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, при съобразяване на § 2а от ДР на Наредбата.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, III отделение 36 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „Е. Север“ /ЕР Север/ - АД срещу Решение № Ж-110/07.02.2024 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране.

ОСЪЖДА „Е. Север“ - АД с ЕИК[ЕИК], да заплати на Комисията за енергийно и водно регулиране сумата от 100 /сто/ лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

ОСЪЖДА „Е. Север“ - АД с ЕИК[ЕИК], да заплати на „ПАПАС-ОЛИО“ АД, ЕИК[ЕИК], разноски за адвокатски хонорар в размер на 1000 /хиляда/ лева.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: